Quelle: https://manuscripta.at/?ID=38279
Copyright: Salzburg, Erzabtei St. Peter, Benediktinerstift, Bibliothek

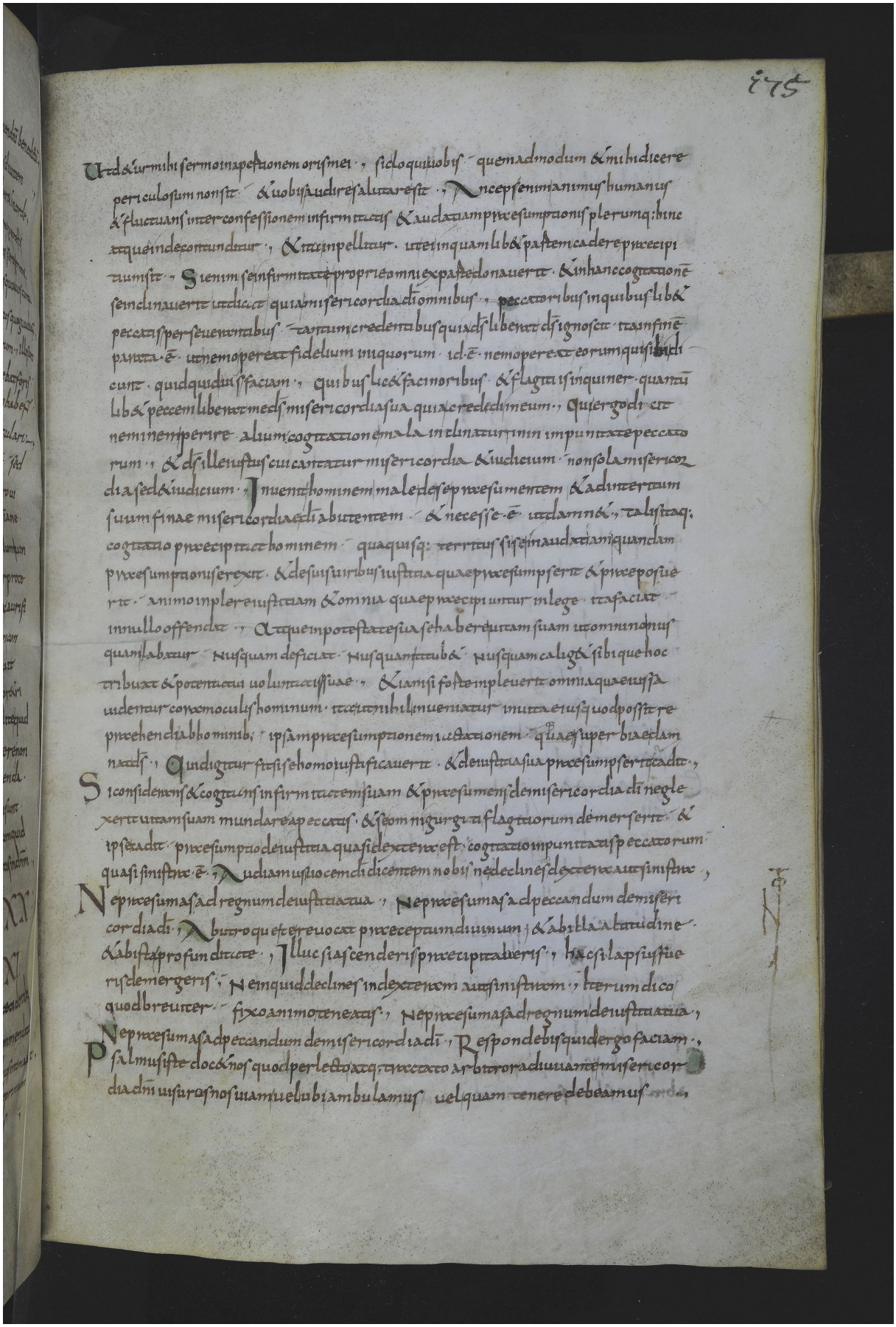

175

Ut detur mihi sermo in apertionem oris mei, sic loquar vobis quemadmodum et mihi dicere periculosum non sit et vobis audire salutare sit. Incepse enim animus humanus et fluctuans inter confessionem infirmitatis et audaciam praesumptionis plerumque hinc atque inde contundatur, et impellitur ut ei in quam libet partem cadere praecipitatum sit. Si enim se infirmitate propria omnino expertes donaverit et in hanc cogitationem se inclinaverit ut dicat quia miseri cordia dei omnibus peccatoribus in quibus libet peccatis perseverantibus tantum credentibus quia dei libenter dignosci transfine patitur. ut nemo pereat fidelium in quorum id est nemo pereat eorum qui sibi dicunt quidquid ut faciam, quibus licet facinoribus et flagitiis inquinet quantum libet peccem libenter me dei misericordia sua quia credet deum eum. Quid ergo dicit nemine in perire alium cogitationem mala inclinatur in impunitate peccatorum. et dei ille iustus cui cantatur misericordia et iudicium non solam misericordiam sed et iudicium. Invenit hominem male de se praesumentem et ad interitum suum finae misericordiae diabutentem et necesse est ut clamet, talis itaque cogitatio praecipitet hominem quaque quisque territus sit se in audaciam quandam praesumptionis erexit et de suis iuribus iustitia quae praesumpserit et praeposuerit animo implere iustitiam et omnia quae praecipiuntur in lege et facit in nullo offendit. Atque in potestate sua se habere putam suam ut omnino nus quam labatur nusquam deficiat nusquam titubet nusquam caligat sibique hoc tribuat et potentiae uoluntatis suae. Et iam si forte impleverit omnia quae eius iudentur coram oculis hominum et ut nihil inveniatur in ea iusquod possit reprehendi ab hominibus, ipsam praesumptionem iactationem quae super ea clamantes. Quid igitur si se ipse homo iustificaverit et de iustitia sua praesumpserit cadit.

Sic considerans et cogitans infirmitatem suam et praesumens de misericordia dei neglexerit utram suam mundare a peccatis et se omnino gurgitis flagitiorum demerserit et ipse cadit praesumptio de iustitia quasi de extenere est cogitatio impunitatis peccatorum quasi sinistre est. Audiamus iocem dicentem nobis ne declines de extenere aut sinistre,

Ne praesumas ad regnum dei iustitia tua, Ne praesumas ad peccandum de misericordia dei, Abutroque et ter revocat praecepta diuinum et abilla altitudine et abista profundite. Illuc si ascenderis praecipitaberis, hac si lapsus fueris demergeris. Ne inquit declines in dexterum aut sinistrum, iterum dico quod breuiter fixo animo teneatis, Ne praesumas ad regnum dei iustitia,

Ne praesumas ad peccandum de misericordia dei, Respondebis quid ergo faciam, psalmus iste doceat nos quod per lectio atque praecepta arbitrio radiuina ante misericordiam dei uisuros nos uiam uel ubi ambulamus uel quam tenere debeamus